

Доповідь на тему:

«Криза моралі сучасної молоді»

підготував:

Мілоста О.І.

Учениця 9-Б класу Володимирецького колегіуму.

Володимирець 2012р.

Життя –це великий простір, неосяжна таємниця, яка будувалася на певних цінностей. Ми не можемо уявити своє життя без людської доброти, порядності, почуття гідності, працелюбності, протистояння злу.

Людина –втілення високих моральних чеснот. Духовна цінність-це те, що має зв'язок із внутрішнім світом людини, те, що ми високо поважаємо і цінуємо. Цінністю є любов-вона

повсюдно, але іноді ми її не помічаємо, ігноруємо і цінуємо. Доброта... Це основа нашого життя. Вона є фундаментом, на якому зростають усі духовні цінності. Та так було дотепер.

Молоде покоління має свої ідеали, свої вподобання. Добро, любов, дружба все швидше і швидше втрачають своє значення. Моральні цінності, котрі були всім для наших бабусь, дідусів, для теперішньої молоді ніщо. За словами вчених XXI століття можна назвати кризою моралі в сучасній молоді. Чи справді це так? Що про це думаєте ви? Мабуть, ви все ж таки погодитесь з тим, що проблема моралі, сучасній молоді стає все більше і більше актуальною.

Мабуть, немає нічого дорожчого для людини як рідний дім. Саме в рідній домівці черпаємо любов, добро, тепло і ніжність відчайдушної людини - Матері. Кожне її слово, мудрі поради, добрі діла, перший « добрий день» людям є те одвічне « не вкради», « не вбий» - то Книга життя з якого кожен з нас вирушає у своє самостійне доросле життя. Та всі ці слова ніщо інше як ілюзія. Так, саме вона. Так звісно, ще десь півстоліття тому багато хто погодився б з тим, що мама-ідеал для кожного. Та зараз все не так. Все давно змінилося. Сучасна молодь не вважає тата чи маму ідеалом. За підрахунками вчених близько 60 % підлітків піднімають голос на своїх батьків, розмовляють з ними нецензурними словами, а десь біля 8 відсотків молоді навіть піднімали руку на батьків. Для нас не є дивним те, що син вбив матір, молоді люди пограбували стареньку бабусю... Ці факти свідчать про те, що слово батьків для сучасної молоді – ніщо. Ні батько ні мати не є для них авторитетом, а моральні цінності втратили своє значення.

Існує так зване «золоте правило» - своєрідний поріг моральної зрілості. Воно зобов'язує застосовувати до власних вчинків ту саму мірку, якою міряємо діяння інших людей. Воно стверджує, що всі мають право на щастя. Та для цього кожен повинен творити добро, адже з давніх - давен гарні стосунки між людьми, взаємо підтримка, милосердя, були основними в житті. І про це говорить народна мудрість: « Добро довго пам'ятається», « Хто людям добра бажає, той і собі має», « Життя дано людині на добрі справи», тощо. Та чи виконує це правило молодь? Очевидно, що ні. Про це можна сказати судячи з простих життєвих позицій. В автобусах рідко коли юнак запропонує дівчині місце, мало хто тепер підійде до людини, котра себе погано почуває, запропонувавши їй свою допомогу. Та люди не народжуються такими, вони такими стають. Вони роблять все за правилами так званого « сучасного світу». Майже кожна друга дівчина до 16 років, а хлопець взагалі варто промовчати. Адже ледь не кожен курить і зловживає спиртним. Зараз кожен намагається не відставати від моди, від сучасної « моралі». Кожен намагається бути « крутим». Бути «крутим» для сучасної молоді - говорити матами, курити,

вживати спиртне. Коротше кажучи, це все те, що суперечить поглядам і думкам старшого покоління. Віднедавна я сама почала розуміти своїх батьків, коли вони казали мені про правила моралі і етикету. Адже для мене, правду кажучи, спочатку стало дивним те, що учні третього класу вживають спиртне. Говорять з вчителями на підвищених тонах. З року в рік ідеали молоді змінюються. І невідомо до чого це приведе, але з впевненістю можу сказати, що звичайно, не до добра...

Упродовж століть людство виробило прийнятні форми співіснування які базувалися на правилах і традиціях кожного народу, а також були зумовлені особливостями національної історії, ментальності, політичного устрою країни. Взагалі, українців здавна вважали великодушним, добрим та милосердним народом. У 18 ст. українця поважали за добру і ввічливу людину, то у 21 ст. – як злу. Брехливу і цинічну. Це і справді так. Молоді українці не намагаються бути добрими, не відкривають свого серця. Кажуть. Що лікування добротою потребують не тільки хворі і самотні. А й цілком благополучні і здорові люди, в яких душа черства і глуха до чужого горя. І з такими глухими й сліпими терміново потрібно говорити. На жаль, такими можуть бути лише одиниці. Про це свідчить не поодинокі статті, історії про те. Що діти забувають про батьків тоді, коли їм потрібна підтримка рідних.

- «Все гаразд, мамо, документи в будинок пристарілих оформлені. Там вам буде добре... Спокій, тиша, обслуговування. І ми не набридатимемо.»

- Одна, тепер назавжди одна... Ідуть геть найрідніші, без котрих життя не матиме сенсу, стане байдужим на стільки, що втратить ціну.

Старенька розуміє, що діти відправляють її в зал чекання перед похоронною процесією. Це лише одна історія. А такі випадки зараз. На жаль, не поодинокі. Та що ж про це думає сучасна молодь? Близько 65 % молодих людей думають, що син вчинив правильно. І лише 35 % відреагували на вчинок чоловіка негативно.

Кожному з нас відомо про Другу Світову війну, в якій загинуло багато людей. Та для молодого хлопця 2012 року нічого не варті вчинки солдатів, котрі віддали життя за свою країну. За свої сім'ї. За нас, за майбутнє України. Навіть це для них не є цінністю.

Тисячі поетів, художників і композиторів зверталися до теми кохання. «Любов... сильніша за смерть вона і за страх смерті. Тільки нею, тільки любов'ю тримається та рухається життя!», - так казав про любов поет і філософ Тургенев. Тож чи є кохання цінністю для молоді? Мабуть, саме кохання є тим єдиним для сучасної молоді і що тепер залишилось від духовних і моральних цінностей людини. Підтвердженням цього є сучасні пісні. Так, саме пісні, адже саме пісні. Адже частина з них присвячена коханням. Та не дивлячись на це. Важко знайти в сучасному світі чисте і світле кохання, яке оспівується в численних поезіях, піснях, романах. Серед сучасних юнаків є дуже мало романтиків, а серед дівчат ніжних та гордих дівчат. Навіть через кохання легко переступити.

Однією з рис справжньої людини для котрої моральні цінності займають якесь місце в житті є толерантність. Англійською – готовність бути терплячим. Українською – здатність терпіти, щось або когось і бути стриманим і стійким. Та на жаль жодне з цих значень не притаманне дітям 21 століття. Принципи толерантності маловідомі для сучасного населення нашої країни. Так само, як і населенню багатьох інших країн. Адже, судячи з вчинків, слів, котрі переважають зараз. Можна сказати тільки зараз про агресивність і нетерплячість. Але аж ніяк про розуміння почуттів і переживань оточуючих людей.

Для кожного українця святими були символи його країни: калина, мова, вишитий рушник, золотий колосок, що тягнеться до неба. Все це і зараз повинно бути символами миру та згоди, доброти, милосердя, людяності. Кожен третій сучасний українець вважає, що це уже не цінність. І це не треба берегти. Молодь із зневагою ставиться і до рідної мови. Мови, котра колись зуміла відродити наш народ. Мова сучасної молоді переповнена сучасними русизмами і так званім суржиком. Біля 10% людей взагалі вважають українську мову рідною. То ж чи можна назвати таких людей «українцями»?

Проаналізувавши всі факти і відомості. Що були згадані раніше, можна сміливо сказати, що в людському житті настала криза моралі. Ні добро. Ні любов не є предметом поваги. Це є вагомим чинником для того, щоб обговорювати цю проблему. То ж кожен з нас повинен свій внесок для вирішення цієї проблеми. Котра може змінити наше майбутнє не в гіршу сторону. Чи не так?

- Часопис. Позакласний час. Випуск № 3.

- Томан І. Як удосконалювати самого себе.

